

կակից ուրիշ եկեղեցական գրքեր, մասսամբք, այսինքն Ժամագիրք, Պատարագամատոյց, Մաշտոց. որոց սկիզբն և վերջն պակսի, բայց գիշերային ժամու վերնագրէն յառաջ երեսի մը սկիզբը յայտնապէս կայ (տպա) « գրեցաւ Աղաւթ մատուցս թվին . Ոժէ ապրիլ. իլ » որ է 1569ին ապրիլը :

Սաղմոս, Տօնացոյց, Ժամագիրք, Պատարագամատոյց, Մաշտոց, կու պահանջեն զԱւետարանն այլ, որոյ անդրանիկ արգարեան տպագրութիւն դեռ յայտնուած կամ յիշուած չէ, բայց դրեթէ անտարակոյս կ'երեսի, լեցընելու եկեղեցական գրոց առաջին դասը : Քերականութիւնն այլ հիմն և սկիզբն կ'ըլլայ մեր նախնեաց խրատական և դիտնական գրոց, միանգամայն և զըլլոցական գրոց . որոց կարգը կամ ծնունդը փնտուել, թէ դժար և թէ աւելորդ կու սեպեմ հոս . բաւական ըլլայ քեզ, չայկակ, ճանչնալն զԱրգար՝ ինչպէս հեղինակ հայերէն տպագրութեան, նոյնպէս այլ սկզբնաւոր հրատարակման թէ հոգեսոր թէ մտաւոր գրոց մերոց : Եւ այսչափս, որ թերես Արգարու վաստակոց մէկ փոքր մասն է, շատ ըլլայ մեզի իր մեծ մտածութիւնը, աշխատանքը, ջանքը, փորձը և յաջողութիւնը յաղթող և փառաւոր ցուցընելու . և եթէ մեր նախ յիշեալ մթին ժամանակաց լրութիւնն կու ծածկէ մեզմէ իր վաստակոց ուրիշ մեծ կամ փոքր մասերն այլ, կամ իր ծովայածուկ և նոր կղզի գտնող նաւորդի մը պէս յաղթողակերպ դարձն յետ բազմամեայ պանդխտութեանն՝ առ կաթուղիկոսն Միքայէլ և 'ի հայրենիս իւր, — կամ իր վերջին կենաց դիպուածքը, (որոյ առաջինէն՝ կամ բոլորէն այլ հազիւ վեց կամ եօթն տարւոյ յիշատակ միայն աւանդեր է, (գոնէ իմ հիմայ գտածս), — այսչափս, կ'ըսեմ, առ այժմ բաւական սեպեմք ճանաչելու և ճանաչեցընելու զԱրգար դպիրն մեր ազգային բարերարաց և մեծագործաց և մեծ չնորհակալեաց արժանաւորաց՝ մէկ մը : Թողունիք հիմայ մեր բաղմացեալ տպագրու

ղաց և տպագրապետաց մտաց և սրախն զգացման՝ հոչակելու գյիշատակ իրենց առաջնորդին, 'ի Չորրորդ դարամտի տպագրութեանն Հայոց . մեր կողմէն փափագելով որ այսպիսի ջանքով, հանդիսաւորութեամբ և սրբազնութեամբ մը սկսեալ կամ չնորհեալ արուեստն՝ առ ազգս մեր, հիմայ յաճախութեամբ գրոց և տառից և մամլոց՝ շանարգուի խորթ ծննդեամբք, այսինքն հրատարակութեամբ այնպիսի գրուածոց, որ կրնան քճքճել և փճացընել աշխարհքիս հնագոյն ազգի մը պատկառելի նահապետական պատուոյ քօղը, որ և ազգիս պանծալի և ազնուագոյն մնացեալ չնորհաց մէկն է . զոր եթէ մեր հնութեան դանդաղ գրիչքն՝ բաւական չփայլեցուցին, 'ի փառս մեր և աշխարհի, կրնան հիմայ շուտաշարժ անզգաստ գրիչք փոխել 'ի նախատինս մեր, և նախ՝ իրենց . և 'ի յանդիմանութիւն յետագայ ժամանակին . այն՝ որ թերես աւելի հանդարտ և զգօն պիտի ըլլայ և ամացէ ու անարգէ այդ կրից, տգիտութեան և անկրօնութեան տհաս և տտիպ ձարուտեալ ծնունդքը . որոց վրայ թերես արդէն քանի մը տպագլուխ ծնողք այլ զղացած ըլլան, և աւաղելով կրոկնած ծանօթ առածը, թէ

Զեռլս զնայ, գիրլս մնայ :

Հ. Դ. Մ. ԱԼԻՇԱՆ

Ճանանորսակ բոյս .

Հոլանտա պտըտող վերջի Գաղղիացի ճանապարհորդներեն մեկը կը պատմէ, որ շատ տուներ իրենց պատուհաններուն ներսի դիեն յախճապակի անօթներ ունին, մէջը ապոկիուն¹ ըսուած բոյսը տնկած : Այն տուները որ այս բոյսը կը պահեն, ամենեին աղատ կ'ըլլան ճանճէ :

1 Գ. Ալեք-Թուշե.

Ապոկիւնը հիւսիսային Ամերիկայի բոյս մի է, ոչ սակաւագիւտ և ոչ դըմուրամշակելի։ Լիննէսս տուեր է այս անունը, որ թունաւոր տեսակներ ալ ունի, և սովորական լեզուաւ ձանձորսակ կը կոչուի։

Այս բոյսը բարձրացօղուն է, և զլուխը փնջածն անժիւ մանր ծաղկըներով կը վերջանայ։ Անուշ մեղրի հոտ մը կ'արձակի այս փնջէն, որ չորս դիմէն ճանճերը իր վրան կը ժողվէ։ Բայց ճանճ մը որ այս հրապուրանաց մտիկը ըրաւ, անշուշտ անոր անճողոպրելի ծուղակին մէջ կը բռնուի։ Վասն զի ծաղկին մէջ տեղը ճեղք մը կայ՝ անոր առէջներուն իրարու մօտ եկած ըլլալովը ձեւացած։ Երբոր խեղճ կենդանին կու գայ ծաղկին վրայ կը թառի իր գրգռեալ քիմքը անոր քաղցրահամ ճաշակէն յագեցունելու համար, վրտանգ չկայ քանի որ ծաղկին թերթերուն վրայ կը կենայ և անոր մեղրահամ նիւթը կը ծծէ, որ թեթև մը դուրս տուած է։ Բայց զինքը կշտացունելու շափ բաւական ըլլալով՝ երբոր ճանճը իր պատիճը հանդերձ դիմովը զեռ առաջ կը մղէ դէպ 'ի վերոյիշեալ ծակը, ծաղկին առէջը այս դպինչէն արթննալով աւելի իրարու կը մօտենան յանկարծ, և զգող կենդանին կը բռնեն, ուր շատ շանցնիր իր անշուշտ մահը կը գտնէ շարացար սեղմուէլէն։ — Այս կերպով ձանճորսակ բոյսը քիչ ատենուան մէջ ճանճերու սատակով կը ծածկուի, որոնք անուորցին կը մաքրէ, նորէն որոգայթ լարելու այս նեղացուցի և դժնդակ կենդանիներուն դէմ։

ԲԻ ԶԶԻ ՈՂԱԿԱՆ

ԺԲ

Նորէն սկսաւ աշխատիլ. ոսպնաձեր ձեռքը՝ որ ալ իր յատուկ ստացուածքն էր, դիտողութիւնները կրկնեց, գիւտերուն ասպարէզն ընդլայնեց և հետզհետէ խանդակաթ եռանդեամբ բորբոքեցաւ։ Սակայն պէտք է ըսել որ հետազօտութեան անփորձ, ու նախնական ծանօթութիւններէ ու զօրաւոր գործիքներէ զուրկ ըլլալով՝ երբեմն առանց իմանալուն գրութեան ու այլանդակ եղրակացութեան (paradoxe) ոզին, խուզարկու ոգւոյն հետ կը խառնուէր։

Այսպէս ահա բիւր տեսութիւններ հնարեց հոյզին շրջանին վրայ, թէ ինչ միջոցներով կը բարձրանայ, կը տարածուի, կը փոխակերպի, առանց կրկին ընթացքին վրայ կասկածելու նաև բուսակին կերպ կերպ գունաւորութեանցը վրայ, ինչպէս նաև ցօղունին տերեներուն ու ծաղկանց այլ և այլ համեմներուն ակոնքին վրայ։ բոյսերէն մը զուած խէժին ու ռետինին վրայ ու մեղուաց անոնցմէ քաղած մոմին ու մեղրին վրայօք։ Նախ ամեն բանի պատասխանը կը գտնէր։ բայց երկրորդ օրուան դրութիւնքը նախընթաց իրիկուանները կ'ոչնչացնէին, և յանկարութեան իւրում կ'ուրախանար։ կը ստիպէր մըտացն ու երևակայութեանն ամեն կարողութիւնը բանեցնելու, և վերջը գուշակել չէր տար իրեն այս զուարճալի զբաղանացը։

Յաղթանակի օր մը սկսաւ ծագիլ իրեն համար։ Ճքեղ օր մը՝ յորում ամենէն նշանաւոր դիտողութիւններէն մէկը պիտի կարենար 'ի գիր անցընել։

Ատենօք ծաղկանց սիրոյն, լիննէսսի հանճարեղ ու վեհ գիւտոյն վրայ ու